

РЕШЕНИЕ

№ 3061

гр. София, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1950** по описа за **2022** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на „ИНТЕРКАПИТАЛ ПРОПЪРТИ ДИВЕЛОПМЪНТ” А., ЕИК:[ЕИК], против Решение от 11.01.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав, по НАХД № 10496/2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-521 от 23.06.2021г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”. С последното, на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.15, ал.1, т.7 от ЗКФН и чл.222, ал.1, предл.2 и чл.222, ал.1, предложение второ от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), на касационния жалбоподател е наложена „имуществена санкция” в размер на 5000 (пет хиляди) лева за извършено нарушение на чл.100о¹, ал.2, във връзка с чл.100т, ал.1, изречение първо, предложение първо, във връзка с ал.4 от ЗППЦК.

Решението се обжалва като незаконосъобразно, постановено при нарушения на закона, допуснати съществени процесуални нарушения, твърди се също така, че наложеното наказание е явно несправедливо. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издаденото наказателно постановление, при условията на евентуалност да върне делото за ново разглеждане

от друг състав на първоинстанционния съд със задължителни указания по приложението на закона .

В съдебно заседание касаторът не е представляван. Представена е писмена молба от 06.04.2022г. от процесуален представител, в която се заявява, че поддържа касационната жалба и излага допълнителни съображения относно незаконосъобразността на обжалваното решение.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител моли касационната жалба да бъде отхвърлена, а решението на СРС да бъде оставено в сила. Представя справка от е-регистър на КФН по партида на дружеството-касатор. Претендира разноси.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена , чрез представителя си, моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активнoleгитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав.

От изложените в съдебното решение мотиви, както и от неговия диспозитив безспорно се установява, че предмет на съдебно обжалване е било именно Наказателно постановление (НП) № Р-10-521 от 23.06.2021г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на дружеството-касатор е наложено наказание за нарушение именно на разпоредбата на чл. 100о¹, ал. 2 от ЗППЦК. От мотивите на това решение също така става ясно, че съдът приема за несъмнено установено нарушение на разпоредбата на чл. 100о¹, ал. 2 от ЗППЦК, а не на разпоредбата на чл. 100о, ал. 2 от ЗППЦК, независимо от допуснатата техническа неточност, при цифрово изписване на една част от същата. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата твърдения за несъставомерност на деянието на това основание.

В производството пред СРС е установено, че дружеството-касатор е вписано под № РГ-05-1207 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа - чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за КФН и като такова е адресат на ЗППЦК.

В изпълнение на заповед на заместник-председателя на КФН, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“ при КФН, е извършена документна проверка „ИНТЕРКАПИТАЛ ПРОПЪРТИ ДИВЕЛЮПМЪНТ” А.. Проверявайки постъпилата в КФН регулирана информация, която се предоставя чрез единна система за предоставяне на информация по електронен път – e-register, е установено, че

дружеството не е предоставило в законния срок публично уведомление на консолидирана основа за финансовото си състояние за трето тримесечие на 2020г. и тримесечен консолидиран финансов отчет за дейността си за трето тримесечие на 2020г.

Констатирайки извършеното нарушение, Т. С. – старши експерт в КФН, издала Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-19 от 12.01.2021г. за нарушение, извършено на 01.12.2020г. в [населено място] с правна квалификация по чл.100 о¹, ал.2, във връзка с чл.100т, ал.1, изр.1, предл.1, вр. ал.4 от ЗППЦК. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е депозирано писмено възражение срещу констатациите по АУАН, което е преценено като неоснователно.

Въз основа на АУАН, е издадено процесното наказателно постановление, с което за посоченото по-горе нарушение на „ИНТЕРКАПИТАЛ ПРОПЪРТИ ДИВЕЛОПМЪНТ” А. е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв., на основание чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН и чл. 222, ал. 1, предл. второ от ЗППЦК.

От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващият орган правилно е приложил закона, поради което е потвърдил обжалваното НП.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Първоинстанционният съд е потвърдил издаденото наказателно постановление, като е приел, че извършеното не попада в хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. Приел е, че издаденото наказателно постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Настоящата касационна инстанция намира, че решаващият съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. В съдебно заседание е разпитан актосъставителя, чиито показания са разгледани в съвкупност с останалите събрани в хода на делото писмени доказателства.

Направените от съда изводи се споделят изцяло от настоящия касационен състав. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба не са въведени оплаквания, които да доведат до промяна в направените изводи.

Съгласно нормата на чл. 100о¹, ал. 2 от ЗППЦК, емитентът, който изготвя консолидиран годишен финансов отчет, е длъжен да разкрива публично уведомление на консолидирана основа за финансовото си състояние в срок до 60 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие. а, като за третото тримесечие за 2020г.. това е следвало да стане в срок до 30.11.2020г. Според чл.100т, ал.1, изр.1, предл.1, вр. ал.4 от ЗППЦК това следва да става пред КФН по електронен път. В чл. 100т, ал. 1, изр. първо от ЗППЦК се въвежда кумулативно задължение за разкриване на публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ както и на комисията/КФН/, така и на обществеността. Изпълнението на това задължение се осъществява чрез различни

действия, които следва да се предприемат от задълженото лице – различни действия по предоставяне на информацията на комисията и различни действия по разкриване на информацията на обществеността, които следва да се извършат едновременно.

Според предписанието на чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК, регулираната информация се разкрива на обществеността чрез използване на информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до обществеността във всички държави членки. Регулираната информация се разкрива на комисията по електронен път, съгласно чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК. В тази връзка изпълнението на задължението за предоставяне на информация на Комисията се осъществява по начин, който е различен от изпълнението на задължението за разкриване на информация на обществеността. В този смисъл, че изпълнението на задължението за представяне на уведомление на консолидирана основа за финансовото си състояние и тримесечен консолидиран финансов отчет за дейността си за трето тримесечие на 2020г. пред Комисията се изпълнява с едно единствено действие, а именно: чрез електронното му публикуване в нейната електронна система. Неподавайки тази информация на КФН, касаторът е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. Касае се за формално нарушение, такова на просто извършване, което е довършено с факта на неподаване на необходимата регулирана информация в предвидения за това срок пред КФН /до 30.11.2020г./, без да се изисква настъпването на допълнителни съставомерни последици.

Изводът на първоинстанционния съд, че не са налице предпоставките на закона за приложение на чл. 28 от ЗАНН е правилен, тъй като нарушението не разкрива по-ниска степен на засягане на обществените отношения при извършване на нарушения от този вид, отколкото в други хипотези. Като не е представило пред КФН уведомление за финансовото си състояние за трето тримесечие на 2020г. дружеството-касатор е застрашило обществените отношения свързани с информираността на надзорния орган. С нарушението са засегнати и целите на ЗППЦК – осигуряване защита на инвеститорите в ценни книжа, създаване на условия за развитие на справедлив, открит и ефективен капиталов пазар, поддържане на стабилността и общественото доверие в него. Всичко това, както и особената важност на засегнатите обществени отношения, мотивират съдебния състав да сподели становището, че случаят не следва да бъде квалифициран като маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Изцяло се споделят изложените в първоинстанционното решение аргументи, че доколкото отговорността в случая е обективна и безвиновна, то субективната страна на нарушението т.е. наличието на умишъл или непредпазливост, каквито аргументи са изложени в жалбата, не подлежи на обсъждане, нито може да се отчитат в тази връзка смекчаващи вината обстоятелства.

В разпоредбата на чл. 221а, ал. 2, т. 1, предл. 1-во, във вр. с ал. 1 от ЗППЦК за юридическо лице е предвидено административно наказание имуществена санкция в размер от 5000 до 50 000 лв. На касатора е наложено наказание в размер на минимума, предвиден в закона, поради което същото не може да бъде коригирано.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв., съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в, ал. 1, ,
Административен съд София - град, XX^{ти} касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.01.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав, по НАХД № 10496/2021 г.

ОСЪЖДА „ИНТЕРКАПИТАЛ ПРОПЪРТИ ДИВЕЛОПМЪНТ” А., ЕИК:[ЕИК], да заплати на Комисия за финансов надзор сторените по делото пред АССГ разноски - юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.